

Jézus Urunk tanítása

2018. október 5.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásnak engedelmeskedve elzarándokoltatok e helyre, hogy egyek legyetek e kegyelem szeretete által.

Köszöntöm mindazokat, akik a mai napon szentmisével, imával és lélekkel vannak jelen veletek e fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai tanításom nem volt ismeretlen számotokra, hisz már az évek folyamán megkaptátok a tanítás részében. Így a mai nap ismételten e hónap tanításában adtam számotokra, amely arról szól, ugye, hogy égi kincseket hogyan lehet gyűjteni, hogy hogyan jutunk el az Örök Hazába, hogy a kincseinkkel találkozzunk, amelyeket összegyűjtöttünk. Hisz hogy is kezdődik a mai tanítás, ugye?

Mielőtt elindulnánk tanítványaimmal és a nép sokaságával, valaki oda jön lábaimhoz, és leborul Elöttem, és megszólít:

– Jó Mester!¹

Meghallgattam az ő kérését, de azután így szóltam feléje:

– Miért mondod Nekem azt, hogy „Jó”, mikor senki sem jó, csak Atyám, vagy, ahogy ti mondjátok: az Isten.

Valahol érezte a súlyát a megszólítás révében, hogy: „Akárhogy nem mehetek oda a Názáretihez, valahogy meg kell szólítani, de mi legyen a megszólítás?” És ez jött számára, hogy: „Jó Mester”, mert szeretné gyűjteni az égi kincseit az Örök Haza felé.

Ekkor Én, Jézus Krisztus Uratok így szóltam feléje:

– Ismered a parancsokat? Azokat kellene betartani: ne lopj, ne ölj, ne tanúskodj hamisan. Majdan: atyádat és anyádat tiszteljed.

Hisz a parancsban még több minden van, amit fel lehetett volna sorolni, de Én csak néhányat emeltem ki számára, és erre ő hogy is szólt szívének nyitottságával?

– Ezeket kora ifjúságom óta megtartom.

Igen, sokan vannak, akik megtartják, de valami itt belül mégis hiányzik. Nem tud szeretet-életet élni, nem tud örömben lenni, nem tudja elfogadni a felebarátot és a testvért, ezért Én is, Jézus Krisztus Uratok azt mondtam:

– Még hiányzik belőled valami.

És ahogy reá tekintettem, ekkor e szavakat mondtam:

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A gazdag ifjú; A gazdagság veszedelme; A lemondás jutalma* (Mk 10,17–31).

– Menj, add el mindenedet, oszd szét a szegények között, akkor majd dicsőség lesz benned az üdvösség által, és kövess Engem.

Ezek a szavak már nem tetszettek neki.

Miért?

Mert sok vagyona volt, és a földi vagyonához ragaszkodott, nem pedig az égi kincsihez.

Hisz hogy is mondtam az elején?

„Jó Mester! Mit tegyek, hogy égi kincseket gyűjtsek az Örök Hazához?”

És itt most mit mondtunk?

Mikor elmondtam, mitévő legyen a cselekvésekben, és az után kövessen, szomorúvá vált, szinte lelankadt, és elment óvatosan. Hát ez olyan nagy kérdés, amit ez a Jó Mester kért tőle, hát ezt nem lehet teljesíteni: „Ez az én földi életem, erre nekem szükségem van, ebből nem szeretnék engedni.”

Ugye, ezt így is el lehet mondani felétek. Mert hányan és hányan a ma jelenében is szeretnék égi kincseket gyűjteni az Örök Élethez, de szinte két kézzel ragaszkodtok a földi kincseitekhez: „Azokat nem lehet elengedni!” És ha már ezek a szavak jönnek, akkor még talán az is megfordul itt a bensőtökben: „Hát akkor már a Mester nem is annyira jó, mert ilyent kér tőlünk.”

Erre mit mondtam tanítványaimnak? Azok se értették ennek a mondanivalóját, mert azt mondtam nekik:

– Bizony, bizony, mondom nektek, nézzétek, milyen nehéz bejutni a gazdag embernek Isten Országába!

Ezen ők is meglepődtek, szinte elcsodálkoztak, hogy: „Ez a mi Mesterünk miért tudja ezeket a szavakat mondani?”

De még akkor nem mernek kérdezni, csak csodálkoznak. Meglepődnek, hogy a „Jó Mester”, akit így szólított, e szavakat mondotta számára. Majd kis idő elteltével ismételtén így szóltam:

– Fiaim, mondom nektek, a gazdag embernek nehéz bejutni Isten Országába. Könnyebb a tevének a tű fokán átjutni.

De ez most megint egy nagyon-nagyon magas, vagy kemény szó, amelyen ismét elgondolkodtak: „Hát, ha ezt ilyen nehéz megtenni a cselekedetekben...” Nem mondták ki, csak gondolták: „Hát mi mindent ott hagytunk, és még mi se kapunk üdvösséget? Hát akkor ki várhassa az üdvösséget? Hogyan történik ez meg?”

Ekkor Én, Jézus Krisztus Uratok folytattam számukra e tanítást:

– Ami embernek lehetetlen, az Istennél lehetséges. És ekkor üdvösséget nyertek.

Nem a földi életedet kell végigmérni, és jelképesen van mondva, hogy a tevé előbb juthat át a tű fokán, mint egy gazdag ember az Isten Országába.

Mi ennek a mondanivalója?

Hogy szeretnék jót tenni és cselekedni, ahogy ez az ifjú is mondtotta, hogy „ifjú korom óta ezt mind megtartom a parancsokban”. De még azért hiányzik belőle, ugye, valami. Erre kapta a választ. De a válasz, az nagyon kemény,

amelyet szinte a földi gondolatmenetünkkel, a számításokkal szinte nem lehet elfogadni, mert: „Hát akkor mi lesz velem, hogy én csak, jó, követem, ha eladok mindent, de hogyan tovább?”

Ez szintén egy jelképes mondat volt számára, hogy így lehet belenézni az emberi szívhez, az önzetlen szeretethez, hogy tudsz-e önfeláldozó lenni, tudsz-e önzetlenül szeretni, tudod-e elfogadni a tanítást, tudsz-e a tanításba kapaszkodni, hogy erőt meríthessél belőle, mert ez a tanítás a mondanivalójában azt tükrözi számotokra, hogy ez valóban az önzetlen szeretet, amely így tud működni rajtatok és bennetek a mindennapi életben. Mert jelképesen lemondok mindarról, ami körbevesz, hogy üdvösséget nyerhessek az önzetlen szeretettel, és az önzetlen szeretettel akkor tudom követni e Jó Mestert, akitől segítséget várok a kegyelem szeretetében, hogy reánk áradjon, hogy működjön rajtunk és bennünk, és megváltoztasson, és felismerjem mindazt, amiben élek, és amely körülvesz, hogy ebből mi az, amit megtartok, és mi az, amit kiteszek önmagamból, amire talán nincs szükségem, s akkor még mindig marad a hitem, a szeretetem, az örömöm, a békém, ami a kegyelem által reád áradt, reátok áradt, működik rajtad, és működik rajtatok. És erre mondhatod azt: Ami embernek lehetetlen, az Istennél lehetséges, mert eljön az üdvösség a kegyelem szeretetével, csak fel kell ismerni, és tudni kell elfogadni, és a szerint élni és cselekedni. És amire nincs szükségem, ami által nem kapok kegyelmeket, ahhoz ne ragaszkodjatok két kézzel, mert az által nem jön el az üdvösség a szívetekhez. Az akkor csak jelen van, szinte – a ti szavakat használva: „Szinte csak vegetálok, várok valamit, felkészülök valamire, de nem tudom, hogy mi az, amit megkaphatok.”

És ilyenkor legyen nyitott a szívetek e tanításban az önzetlen szeretetre, mert a szeretettel megkaphatsz mindent, és segítséget nyújt számotokra.

De ha nincs szükséged erre az önzetlen szeretetre, akkor csak jelen van az, hogy ragaszkodok valamiért, ami által nem biztos, hogy a jó úton haladok, és nem biztos, hogy kegyelmeket kaphatok, és akkor belekapaszkodhatok abba a mondatba, hogy „könnyebb a tevének átmenni a tű fövén”, mert ezt Atyám, az Isten megteheti, de ti, földi emberek, sosem működik rajtatok és bennetek. Ezért fontos az önzetlen szeretet a működésben és a működéshez, hogy tudjál hinni, tudjál bízni, legyen, mibe belekapaszkodni, ami által megkapod a kegyelmi segítséget, ami által megerősödsz, és ami által tudsz már figyelni, mint ez az ifjú, a parancsokra. Ugye, mert egy párat emeltem ki, hogy ne lopj, ne ölj, ne törj házasságot, ne tegyél hamis tanúságot, és ami a legnagyobb ezek közül: tiszteld szüleidet, atyádat és anyádat. Mert ez által jön el a kegyelem a szeretetében, ez által ölel át benneteket a Fénysugár, ez által tudtok eggyé kovácsolódni az önzetlen szeretetével a felismerés kegyelme által.

Így készültök az ünnepekre, hisz ma pásztorotok az egyik ünnepet előtérbe helyezte, és hogyan mondta nektek?

– Higgyetek, és bízzatok a Rózsafüzér erejében. Higgyetek és bízzatok, hogy sok mindent meg tud változtatni.

De ez nem ismeretlen számotokra, mert kiválasztott Mária testvér által is Én, Jézus Krisztus Uratok is e szavakat már sokszor és sokszor az évek folyamán megadtam nektek, mert azt mondtam: Ha tudsz szívből, őszintén és szeretettel felajánlani és imádkozni, és benned él a türelem a tanítás révén, akkor ez az ima meghallgatásra talál, és elhozza számotokra mindazt, amire vágyakoztok, amire szükségetek van.

De elmondtam azt is már sokszor és sokszor az évek folyamán, amikor azt mondják nektek – mert most, mivel a Szentolvasóról és az imáról van szó –, hogy érdemes imádkoznia. Mégis mi történik közöttük, mi történik jelen mellettük? Ilyenkor nincs segítség számukra?

A segítség sokszor eljött az évek folyamán, sokszor lehetett bele kapaszkodni, és megerősödni, és különösképpen akkor, amikor elesettek, amikor úgy éreztétek, hogy magányosak vagytok, betegek, szomorúak, megaláztatottak, kítaszítottak, és akkor, ha eszetekbe jutott a Szentolvasó ereje a felajánló ima által, akkor biztos, hogy a meghallgatásban segítséget kaphattál. És ennél a segítségnél azt is mindig el kellett mondanom, az évek folyamán már sokszor, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok senkinek sem ígértem örök életet itt a földi életben, csak felkészülve az Örök Hazába.

Ugye, ma is mi van a tanításban?

„Szeretnék gyűjteni égi kincseket az Örök Hazához.” Mert ez az ifjú is valahol készült ehhez az Örök Hazához, csak nem tudta, hogy hogyan vezet az út oda. Ezért adtam számára segítséget a felismeréshez és az elfogadáshoz. Ezért higgyetek és bízzatok ismételten e mai tanítás mondanivalójában, és különösképpen abban, hogy van egy csodálatos fegyveretek, a Szentolvasó, amivel tudtok imádkozni, felajánlani, kérni, hálát adni, és bízni abban, hogy ez az ima, ha szívből és szeretettel kéred, elindul felfelé a Szentséges Szívhez és a Szeplőtelen Szívhez, mert tudjuk, hogy a Szeplőtelen Szív is egy közbenjáró segítség számunkra, aki kiesdekelheti a Szentséges Szívnél mindazt, amire vágyakozunk, és amire szükségünk van a kegyelemhez és a szeretethez.

És az ima e Szentolvasó által nem hull a porba, hogy megsemmisüljön. Az imához néha lehet, hogy sokszor és sokat kell imádkozni. Hisz most csak egy kezdetről emlékezek meg számotokra. Akik a kezdetekben itt voltak, azok talán emlékeznek erre, amikor nektek, ahogy ti mondani szoktátok, hogy nem a Golgota, s nem a 13-ai engesztelés, hanem csak egy sima engesztelési napon, amikor kiválasztott Mária testvéretek beszélt nektek erről, hogy egy édesapa csak azt kérte, hogy az ő két fia kibéküljön egymással. És azt mondta ezen a helyen – mert akkor még csak az a helyetek volt, ahol ma is jelen van és jelen volt a Golgota számotokra –, letérdelt ott kiválasztott testvérrrel, és azt mondta:

– Uram, Jézusom, mindent elfogadok, csak béke legyen. Sokat imádkozom ezért.

Nem részletezem az egészet, de tudjátok, hogy sok-sok idő telt el. Az édesapa sok-sok mindenen esett át, szinte mondhattátok, agyvérzés-sorozatokon, és a legkeményebb időszakában a fiai megbékéltek, holott azt hitték, már

elveszítik apjukat. De az ima ereje a meghallgatásában megadta azt, amit ő kért. Mindent elfogadott a sok felajánló ima révén, és az imát nem hagyta abba, és mikor fiai kibékültek, az apa visszatért közéjük, és öröm járta át őket szívükben, lelkükben.

Tehát ezért higgyetek és bízzatok az ima erejében, mert néha nem úgy alakul, ahogy te akard, szinte ki akarnád erőszakolni, hogy hogyan történjék meg a meghallgatás. És ha az nem úgy történik, ahogy te, testvérem, szeretnéd, az nem azt jelenti, hogy nem történt meg a meghallgatás. Mert próbáljatok egy kicsit önmagatokba mélyen belemenni, és megvizsgálni bensőtökben mindazt, ami már lejajlott, és hogyan volt jelen az ima ereje, és most hogyan van jelen ismételtén az ima ereje a Szentolvasó által.

Ez legyen számotokra e hónap tanítása az önzetlen szeretetben és kegyelemben.

Így árasztom felétek ma kiválasztott Mária testvér által, a Szentlélek kegyelmével az önzetlen szeretetet, hogy töltsé be szíveteiket, lelketeket, melegítsen fel, öleljen át, és működjön rajtatok és bennetek, és mutassa meg, hogy ez az önzetlen szeretet mit tud nektek nyújtani e mostani jelenben, e néha zűrzavaros mindennapokban, amely körülvesz benneteket, és abból hogyan tudtok felállni.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme e önzetlen szeretet által áradjon reátok, töltsé be szíveteiket, lelketeket, és engedjétek, hogy működjön rajtatok és bennetek, és érzitek, hogy hogyan és miképpen kapaszkodhattok Bele, és kaphassátok az Isteni segítséget e kegyelem által.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!